

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Φερεγγυότητα II
Κατευθυντήριες Γραμμές Προπαρασκευαστικού Σταδίου

ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Δεκέμβριος 2013

Περιεχόμενα

1. Γενικά.....	3
2. Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές.....	3
3. Ενότητα II: Σύστημα διακυβέρνησης	4
3.1 Κεφάλαιο I: Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης	4
3.2 Κεφάλαιο II: Καταλληλότητα και αξιοπιστία	7
3.3 Κεφάλαιο III: Διαχείριση κινδύνων	8
3.4 Κεφάλαιο IV: Η αρχή της συνετής διαχείρισης και το σύστημα διακυβέρνησης	14
3.5 Κεφάλαιο V: Απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και σύστημα διακυβέρνησης	17
3.6 Κεφάλαιο VI: Εσωτερικοί έλεγχοι.....	18
3.7 Κεφάλαιο VII: Λειτουργία εσωτερική επιθεώρησης	18
3.8 Κεφάλαιο VIII: Αναλογιστική λειτουργία	20
3.9 Κεφάλαιο IX: Εξωτερική ανάθεση (εξωπορισμός)	22
4. Ενότητα III: Απαιτήσεις διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου.....	23

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης

1. Γενικά

Το παρόν περιέχει τις κατευθυντήριες γραμμές της Τράπεζας της Ελλάδος οι οποίες βασίζονται στις αντίστοιχες της ΕΙΟΡΑ σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να θεωρηθούν ως προπαρασκευαστικό έργο, καθώς υποβοηθούν την προετοιμασία για την εφαρμογή βασικών πτυχών της οδηγίας Φερεγγυότητα II, με γνώμονα τη διασφάλιση της χρηστής διοίκησης των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και της παροχής επαρκούς ενημέρωσης στην Τράπεζα της Ελλάδος, και δεν θα πρέπει να θεωρηθούν ως εξαντλητικές ως προς τις τελικές συνολικές απαιτήσεις διακυβέρνησης της Φερεγγυότητας II.¹

Οι κατευθυντήριες γραμμές του παρόντος που αφορούν στην αρχή της συνετής διαχείρισης των επενδύσεων τίθενται, κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, επιπρόσθετα προς τις ποσοτικές απαιτήσεις του άρθρου 8 του Ν.Δ 400/1970.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται με τρόπο αναλογικό προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και η αντίστοιχη αρχή της αναλογικότητας έχει ήδη ληφθεί υπόψη μέσω της ενσωμάτωσής της σε αυτές.

Οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται τόσο σε επίπεδο ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής επιχείρησης όσο και, κατ' αναλογία, σε επίπεδο ομίλου.

2. Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 1 - Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

¹ Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στις αντίστοιχες της ΕΙΟΡΑ "Κατευθυντήριες γραμμές για το σύστημα διακυβέρνησης" και δεν αποτελούν νομικά δεσμευτικό κείμενο σύμφωνα με το Ν.Δ.400/1970.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και οι ασφαλιστικοί ή αντασφαλιστικοί όμιλοι λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για:

- α) τη διαμόρφωση ενός αποτελεσματικού συστήματος διακυβέρνησης σύμφωνα με την οδηγία Φερεγγυότητα II, το οποίο θα διασφαλίζει την ορθή και συνετή διαχείρισή τους,
- β) τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού συστήματος διαχείρισης κινδύνων, το οποίο περιλαμβάνει στρατηγικές, διεργασίες και διαδικασίες υποβολής των αναφορών που απαιτούνται για την αναγνώριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά, σε συνεχή βάση, αφενός των κινδύνων, σε ατομικό και σε συνολικό επίπεδο, στους οποίους είναι ή θα μπορούσαν να είναι εκτεθειμένες οι επιχειρήσεις και οι όμιλοι, και αφετέρου των αλληλεξαρτήσεών τους και
- γ) την παροχή ποιοτικών πληροφοριών οι οποίες θα δίνουν τη δυνατότητα στην Τράπεζα της Ελλάδος να αξιολογεί την ποιότητα του συστήματος διακυβέρνησης.

3. Ενότητα II: Σύστημα διακυβέρνησης

3.1 Κεφάλαιο I: Γενικές απαιτήσεις διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Διοικητικό συμβούλιο

Το διοικητικό συμβούλιο της κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης συνεργάζεται δεόντως με τις επιτροπές που συγκροτεί, με τα μέλη της διοίκησης και με όλες τις βασικές λειτουργίες της επιχείρησης, ζητώντας προληπτικά πληροφορίες και ελέγχοντας αυτές τις πληροφορίες όταν χρειάζεται.

Το διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης που είναι αρμόδια για τον όμιλο συνεργάζεται δεόντως με τα διοικητικά συμβούλια όλων των επιχειρήσεων του ομίλου ζητώντας προληπτικά πληροφορίες σχετικά με ζητήματα που αφορούν τον όμιλο και ελέγχει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Οργανωτική και επιχειρησιακή δομή

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν οργανωτικές και επιχειρησιακές δομές για την υποστήριξη των στρατηγικών στόχων τους και των εργασιών τους. Οι δομές αυτές πρέπει να προσαρμόζονται σε τυχόν αλλαγές στους αντίστοιχους στρατηγικούς στόχους, στις εργασίες ή στο επιχειρηματικό τους περιβάλλον εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Το διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης που είναι αρμόδια για τον όμιλο αξιολογεί τον αντίκτυπο που έχουν τυχόν αλλαγές στη δομή του ομίλου στην ευρωστία των επηρεαζόμενων επιχειρήσεων και προβαίνει έγκαιρα στις αναγκαίες προσαρμογές.

Προκειμένου το διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης που είναι αρμόδια για τον όμιλο να είναι σε θέση να λαμβάνει τα ενδεδειγμένα μέτρα, διαθέτει κατάλληλη γνώση της εταιρικής οργάνωσης του ομίλου, το επιχειρησιακό μοντέλο των επιμέρους επιχειρήσεων και τις μεταξύ τους σχέσεις και δεσμούς, καθώς και τους κινδύνους που απορρέουν από τη δομή του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Βασικές λειτουργίες

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν τις ακόλουθες βασικές λειτουργίες: διαχείριση κινδύνων, κανονιστική συμμόρφωση, εσωτερική επιθεώρηση και αναλογιστική λειτουργία.

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο διαθέτει τις ακόλουθες βασικές λειτουργίες σε επίπεδο ομίλου: διαχείριση κινδύνων, κανονιστική συμμόρφωση, εσωτερική επιθεώρηση και αναλογιστική λειτουργία.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Λήψη αποφάσεων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι διοικούνται από τουλάχιστον δύο πρόσωπα και ότι τα πρόσωπα αυτά συμμετέχουν σε όλες τις σημαντικές αποφάσεις της επιχείρησης, πριν από την υλοποίησή τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Τεκμηρίωση των αποφάσεων που λαμβάνονται σε επίπεδο διοικητικού συμβουλίου

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από το διοικητικό συμβούλιο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων είναι δεόντως τεκμηριωμένες και περιγράφουν επιπρόσθετα τον τρόπο με τον οποίο αξιοποιήθηκαν οι πληροφορίες που ελήφθησαν από το σύστημα διαχείρισης κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Εσωτερική αξιολόγηση του συστήματος διακυβέρνησης

Το διοικητικό συμβούλιο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων καθορίζει το πεδίο εφαρμογής και τη συχνότητα της εσωτερικής αξιολόγησης του συστήματος διακυβέρνησης λαμβάνοντας

υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των δραστηριοτήτων τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τη δομή του ομίλου.

Το πεδίο εφαρμογής, τα ευρήματα και τα συμπεράσματα της αξιολόγησης καταγράφονται δεόντως και υποβάλλονται στο διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης.

Το διοικητικό συμβούλιο διασφαλίζει ότι υλοποιούνται και καταγράφονται οι αρμόζουσες ενέργειες με βάση τις επισημάνσεις της εξέτασης.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Πολιτικές

Όλες οι αναγκαίες πολιτικές στο πλαίσιο του συστήματος διακυβέρνησης είναι συνεπείς μεταξύ τους και εναρμονισμένες με την επιχειρηματική στρατηγική της κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Κάθε πολιτική καθορίζει με σαφήνεια τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τους επιδιωκόμενους στόχους κάθε πολιτικής,
- β) τις εργασίες που πρέπει να εκτελούνται και το πρόσωπο ή υπηρεσιακό όργανο που είναι αρμόδιο για την άσκησή τους,
- γ) τις διεργασίες και τις διαδικασίες υποβολής αναφορών που πρέπει να εφαρμόζονται, και
- δ) την υποχρέωση των αρμόδιων οργανωτικών μονάδων να ενημερώνουν τις μονάδες διαχείρισης κινδύνων, εσωτερικής επιθεώρησης, κανονιστικής συμμόρφωσης και αναλογιστικής λειτουργίας για τυχόν συμβάντα που αφορούν στην εκτέλεση των αντίστοιχων καθηκόντων τους.

Ειδικότερα, οι πολιτικές που αφορούν στις βασικές λειτουργίες καθορίζουν τη θέση των εν λόγω λειτουργιών στη δομή των επιχειρήσεων, καθώς και τα δικαιώματα και τις εξουσίες αυτών.

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Σχέδια έκτακτης ανάγκης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν σχέδια έκτακτης ανάγκης τα οποία προσδιορίζουν τους κινδύνους που αντιμετωπίζονται μέσω αυτών των σχεδίων και καλύπτουν τα σημεία στα οποία οι επιχειρήσεις θεωρούν ότι είναι ευάλωτες. Τα σχέδια έκτακτης ανάγκης αναθεωρούνται, επικαιροποιούνται και τίθενται σε δοκιμασία ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

3.2 Κεφάλαιο ΙΙ: Καταλληλότητα και αξιοπιστία

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Απαιτήσεις ως προς την καταλληλότητα

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μεριμνούν ώστε τα μέλη της διοίκησης, συμπεριλαμβανομένων των μελών του διοικητικού τους συμβουλίου ή τα πρόσωπα που ασκούν εργασίες που περιλαμβάνονται στις βασικές λειτουργίες τους, να είναι κατάλληλα, η δε ανάθεση καθηκόντων στα άτομα αυτά να γίνεται κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η κατάλληλη διαφοροποίηση των επαγγελματικών προσόντων, των γνώσεων και της σχετικής πείρας που απαιτούνται ώστε οι επιχειρήσεις να διοικούνται και να ελέγχονται με τον δέοντα επαγγελματισμό.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι τα μέλη του διοικητικού τους συμβουλίου διαθέτουν σε συλλογικό επίπεδο κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα, πείρα και γνώσεις τουλάχιστον σε θέματα:

- α) ασφαλιστικών και χρηματοπιστωτικών αγορών,
- β) επιχειρηματικής στρατηγικής και επιχειρηματικών υποδειγμάτων,
- γ) συστήματος διακυβέρνησης,
- δ) χρηματοοικονομικής και αναλογιστικής ανάλυσης, και
- ε) ρυθμιστικού πλαισίου και ρυθμιστικών απαιτήσεων.

Ως μέλη διοίκησης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης νοούνται κατ' ελάχιστον τα μέλη του διοικητικού της συμβουλίου και κάθε άλλο πρόσωπο, που ασκεί ή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί πράξεις διαχείρισης, διοίκησης, εκπροσώπησης ή ελέγχου στην εν λόγω επιχείρηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Απαιτήσεις ως προς την αξιοπιστία

Κατά την αξιολόγηση της αξιοπιστίας ενός προσώπου οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εξετάζουν, μεταξύ άλλων, την εντιμότητα και την οικονομική κατάσταση του προσώπου αυτού βάσει στοιχείων σχετικών με τον χαρακτήρα του και την κοινωνική και επαγγελματική συμπεριφορά του, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις ποινικές, οικονομικές και εποπτικές πτυχές ανεξαρτήτως κλάδου ή επικράτειας. Ο χρόνος παραγραφής αδικημάτων που τυχόν έχουν τελεσθεί κρίνεται με βάση την Ελληνική νομοθεσία.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 – Πολιτικές και διαδικασίες σε θέματα καταλληλότητας και αξιοπιστίας

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν πολιτική σχετικά με τις απαιτήσεις καταλληλότητας και αξιοπιστίας η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) περιγραφή της διαδικασίας για την αξιολόγηση της καταλληλότητας και αξιοπιστίας των μελών της διοίκησης και των προσώπων που έχουν αναλάβει εργασίες που περιλαμβάνονται στις βασικές λειτουργίες, τόσο κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους πριν αναλάβουν τη συγκεκριμένη θέση όσο και σε συνεχή βάση,
- β) περιγραφή των συνθηκών υπό τις οποίες κρίνεται σκόπιμη η επανεξέταση της καταλληλότητας και αξιοπιστίας, και
- γ) περιγραφή της διαδικασίας αξιολόγησης, σύμφωνα με εσωτερικά πρότυπα, της καταλληλότητας και αξιοπιστίας άλλων αρμόδιων υπαλλήλων που δεν περιλαμβάνονται στο σημείο (α) ανωτέρω, τόσο για την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους πριν αναλάβουν τη συγκεκριμένη θέση όσο και σε συνεχή βάση.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Εξωτερική ανάθεση (εξωπορισμός)

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν και εφαρμόζουν κριτήρια καταλληλότητας και αξιοπιστίας για να αξιολογούν κάθε πρόσωπο που απασχολείται από πάροχο υπηρεσιών ή υπεργολάβο αυτού στον οποίο έχει ανατεθεί η εκτέλεση κάποιας βασικής λειτουργίας.

Για κάθε ανατιθέμενη σε εξωτερικό συνεργάτη βασική λειτουργία, η επιχείρηση ορίζει ως γενικό υπεύθυνο πρόσωπο το οποίο διαθέτει την καταλληλότητα, την αξιοπιστία, επαρκή γνώση και πείρα που απαιτούνται σε σχέση με την ανατιθέμενη βασική λειτουργία ώστε να είναι σε θέση να ελέγχει τις επιδόσεις και τα αποτελέσματα του εκάστοτε παρόχου υπηρεσιών.

3.3 Κεφάλαιο ΙΙΙ: Διαχείριση κινδύνων

Κατευθυντήρια γραμμή 14 – Ρόλος του διοικητικού συμβουλίου στο σύστημα διαχείρισης κινδύνων

Το διοικητικό συμβούλιο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης έχει την τελική ευθύνη να διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης κινδύνων, να καθορίζει τη στάση της επιχείρησης ως προς την ανάληψη κινδύνων και τα συνολικά όρια ανοχής κινδύνου,

καθώς και να εγκρίνει τις κύριες στρατηγικές και πολιτικές διαχείρισης κινδύνων.

Το διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης που είναι αρμόδια για τον όμιλο έχει την τελική ευθύνη για την αποτελεσματικότητα του συστήματος διαχείρισης κινδύνων στο σύνολο του ομίλου. Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) τις στρατηγικές αποφάσεις και τις πολιτικές διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου,
- β) καθορισμό της διάθεσης του ομίλου για ανάληψη κινδύνων και των συνολικών ορίων ανοχής κινδύνου και
- γ) αναγνώριση, μέτρηση, διαχείριση, παρακολούθηση και αναφορά των κινδύνων σε επίπεδο ομίλου.

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο διασφαλίζει ότι οι στρατηγικές αποφάσεις και πολιτικές είναι συμβατές με τη δομή, το μέγεθος και τις ιδιαιτερότητες των επιχειρήσεων του ομίλου, ότι καλύπτονται οι εργασίες και οι συναφείς κίνδυνοι που προσιδιάζουν σε κάθε επιχείρηση του ομίλου, καθώς και ότι η διαχείριση των κινδύνων του ομίλου είναι ενσωματωμένη στις εργασίες του ομίλου, συνεπής και αποτελεσματική.

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις θεσπίζουν πολιτική διαχείρισης κινδύνων η οποία τουλάχιστον:

- α) προσδιορίζει όλες τις κατηγορίες κινδύνου και, για κάθε μία κατηγορία κινδύνου, τις μεθόδους μέτρησής του,
- β) περιγράφει τους τρόπους με τους οποίους η επιχείρηση διαχειρίζεται κάθε κατηγορία και περιοχή κινδύνου και κάθε δυνητική συσσώρευση κινδύνων,
- γ) περιγράφει τη σύνδεση της συνολικής αξιολόγησης των απαιτήσεων φερεγγυότητας, όπως αυτές έχουν προσδιοριστεί στο πλαίσιο της προοπτικής αξιολόγησης ιδίων κινδύνων της επιχείρησης (με βάση τις αρχές αξιολόγησης ιδίων κινδύνων και φερεγγυότητας από την ίδια την επιχείρηση – ORSA), των ρυθμιστικών κεφαλαιακών απαιτήσεων και των ορίων ανοχής κινδύνων της επιχείρησης.
- δ) προσδιορίζει τα όρια ανοχής κινδύνου για κάθε κατηγορία κινδύνου σύμφωνα με τη συνολική διάθεση της επιχείρησης για ανάληψη κινδύνων, και

- ε) περιγράφει τη συχνότητα και το περιεχόμενο των τακτικών ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και τις συνθήκες υπό τις οποίες επιβάλλεται η διεξαγωγή έκτακτων ασκήσεων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Λειτουργία διαχείρισης κινδύνων: γενικά καθήκοντα

Η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων κάθε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης ενημερώνει το διοικητικό συμβούλιο σχετικά με τους δυνητικά σημαντικούς κινδύνους που εντοπίζονται. Η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων παρέχει ενημέρωση στο διοικητικό συμβούλιο σχετικά με λοιπές ειδικές περιοχές κινδύνου, τόσο με δική της πρωτοβουλία όσο και κατόπιν αιτήματος του διοικητικού συμβουλίου.

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο μεριμνά για τη συνεπή εφαρμογή της πολιτικής διαχείρισης κινδύνων σε ολόκληρο τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 17– Πολιτική διαχείρισης ανάληψης ασφαλιστικών κινδύνων και σχηματισμού τεχνικών προβλέψεων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν και εφαρμόζουν πολιτική διαχείρισης κινδύνων, η οποία καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά στην ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τον σχηματισμό τεχνικών προβλέψεων:

- α) τα είδη και τα χαρακτηριστικά των ασφαλιστικών εργασιών, όπως ενδεικτικά τα είδη των ασφαλιστικών κινδύνων που είναι διατεθειμένη να αναλάβει η επιχείρηση,
- β) τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η επάρκεια των εσόδων από ασφάλιστρα για την κάλυψη των αναμενόμενων αποζημιώσεων και δαπανών,
- γ) τον προσδιορισμό των κινδύνων που απορρέουν από τις ασφαλιστικές υποχρεώσεις της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προαίρεσης και των εγγυημένων αξιών εξαγοράς που ενσωματώνονται στα προϊόντα της,
- δ) τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση ενσωματώνει, στη διαδικασία σχεδιασμού νέων ασφαλιστικών προϊόντων και στον υπολογισμό του ασφαλίστρου, τους περιορισμούς που συνδέονται με τις επενδύσεις, και
- ε) τον τρόπο με τον οποίο η επιχείρηση λαμβάνει υπόψη της, κατά τη διαδικασία σχεδιασμού νέων ασφαλιστικών προϊόντων και

υπολογισμού των αντίστοιχων ασφαλιστρών, την αντασφάλιση ή τυχόν άλλες τεχνικές μείωσης των κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Πολιτική διαχείρισης λειτουργικού κινδύνου

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν διαδικασίες για την αναγνώριση, την ανάλυση και την αναφορά συμβάντων λειτουργικού κινδύνου. Προς τον σκοπό αυτόν, η κάθε επιχείρηση διαθέτει και εφαρμόζει διαδικασία για τη συλλογή και την παρακολούθηση συμβάντων λειτουργικού κινδύνου

Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά τον λειτουργικό κίνδυνο:

- α) τον προσδιορισμό των λειτουργικών κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ή ενδέχεται να εκτεθεί η επιχείρηση και τον τρόπο περιορισμού τους,
- β) τις δραστηριότητες και τις εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης λειτουργικών κινδύνων, συμπεριλαμβανομένου του συστήματος πληροφορικής που τις υποστηρίζει, και
- γ) τα όρια ανοχής κινδύνου όσον αφορά τις κύριες περιοχές λειτουργικού κινδύνου.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, στο πλαίσιο της διαχείρισης των λειτουργικών τους κινδύνων, αναπτύσσουν και αναλύουν ένα κατάλληλο σύνολο σεναρίων λειτουργικού κινδύνου βάσει τουλάχιστον των ακόλουθων προσεγγίσεων:

- α) αστοχία βασικών διαδικασιών, προσωπικού ή συστήματος, και
- β) επέλευση εξωτερικών συμβάντων.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 – Έλεγχος και τεκμηρίωση των τεχνικών μείωσης του κινδύνου

Με σκοπό τη διασφάλιση της ενδεδειγμένης χρήσης της αντασφάλισης και των λοιπών τεχνικών μείωσης του κινδύνου, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναλύουν, αξιολογούν και τεκμηριώνουν την αποτελεσματικότητα των εφαρμοζόμενων τεχνικών για τη μείωση των κινδύνων.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Αντασφάλιση και άλλες τεχνικές μείωσης του κινδύνου – πολιτική διαχείρισης κινδύνων

Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα, όσον αφορά στις τεχνικές μείωσης του κινδύνου:

- α) τον προσδιορισμό του κατάλληλου επιπέδου για την μεταβίβαση του κινδύνου, με γνώμονα τα καθορισμένα όρια κινδύνου της επιχείρησης, καθώς και τον προσδιορισμό των πλέον ενδεδειγμένων αντασφαλιστικών ρυθμίσεων με γνώμονα το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης,
- β) τις αρχές επιλογής των αντισυμβαλλόμενων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων για τη μείωση του κινδύνου και τις διαδικασίες αξιολόγησης και παρακολούθησης της πιστοληπτικής ικανότητας και της διαφοροποίησης των αντισυμβαλλόμενων αντασφαλιστικών επιχειρήσεων,
- γ) τις διαδικασίες αξιολόγησης της πραγματικής μεταβίβασης κινδύνων, τον τρόπο που λαμβάνεται υπόψη ο κίνδυνος βάρησης, και
- δ) τη διαχείριση ρευστότητας για την αντιμετώπιση της χρονικής αναντιστοιχίας μεταξύ καταβολής αποζημιώσεων και ανάκτησης ποσών από αντασφάλιση.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 – Πολιτική συντονισμένης διαχείρισης ενεργητικού - παθητικού

Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά στην συντονισμένη διαχείριση ενεργητικού - παθητικού:

- α) περιγραφή της διαδικασίας αναγνώρισης και αξιολόγησης διαφόρων μορφών αναντιστοιχίας μεταξύ στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, τουλάχιστον ως προς τις διάρκειες και το νόμισμα,
- β) περιγραφή των τεχνικών μείωσης του κινδύνου που χρησιμοποιούνται και της προσδοκώμενης επίδρασής τους στη συντονισμένη διαχείριση ενεργητικού - παθητικού,
- γ) περιγραφή των επιτρεπτών ηθελημένων αναντιστοιχιών και
- δ) περιγραφή της μεθοδολογίας και της συχνότητας των διενεργούμενων προσομοιώσεων ακραίων καταστάσεων και της ανάλυσης σεναρίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Πολιτική διαχείρισης επενδυτικού κινδύνου

Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά στις επενδύσεις:

- α) το επίπεδο ασφάλειας, ποιότητας, ρευστότητας, κερδοφορίας και διαθεσιμότητας το οποίο επιδιώκει η επιχείρηση όσον αφορά στο συνολικό χαρτοφυλάκιο ενεργητικού της, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο σκοπεύει να το επιτύχει,
- β) τα ποσοτικά όρια επί των στοιχείων ενεργητικού και της έκθεσης σε κινδύνους, συμπεριλαμβανόμενης της εκτός ισολογισμού έκθεσης σε κινδύνους, τα οποία πρέπει να καθορίζονται ούτως ώστε να εξασφαλιστεί ότι η επιχείρηση θα επιτύχει το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας, ποιότητας, ρευστότητας, κερδοφορίας και διαθεσιμότητας του χαρτοφυλακίου της,
- γ) τον τρόπο που λαμβάνεται υπόψη το χρηματοπιστωτικό περιβάλλον,
- δ) τους όρους υπό τους οποίους η επιχείρηση μπορεί να ενεχυριάσει ή να δανείσει στοιχεία ενεργητικού,
- ε) τη σύνδεση μεταξύ του κινδύνου αγοράς και άλλων κινδύνων στο πλαίσιο δυσμενών σεναρίων,
- στ) τη διαδικασία κατάλληλης αποτίμησης και επαλήθευσης των στοιχείων του επενδυτικού χαρτοφυλακίου,
- ζ) τις διαδικασίες παρακολούθησης της απόδοσης των επενδύσεων και αναθεώρησης, όποτε χρειάζεται, της εφαρμοζόμενης πολιτικής, και
- η) τον τρόπο επιλογής των στοιχείων ενεργητικού με γνώμονα το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων της ασφάλισης.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Πολιτική διαχείρισης κινδύνου ρευστότητας

Η πολιτική διαχείρισης κινδύνων της επιχείρησης καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα όσον αφορά στον κίνδυνο ρευστότητας:

- α) τη διαδικασία προσδιορισμού του επιπέδου αναντιστοιχίας μεταξύ των ταμειακών εισροών και εκροών που προέρχονται τόσο από τα περιουσιακά στοιχεία όσο και από τις υποχρεώσεις συμπεριλαμβανομένων των αναμενόμενων ταμειακών ροών από πρωτασφάλιση και αντασφάλιση, όπως αποζημιώσεις, ακυρώσεις και εξαγορές συμβολαίων,
- β) τον τρόπο που λαμβάνονται υπόψη οι συνολικές βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες ανάγκες σε ρευστότητα, συμπεριλαμβανομένου ενός επαρκούς αποθεματικού

ρευστότητας για την αντιμετώπιση καταστάσεων έλλειψης ρευστότητας,

- γ) ο τρόπος που λαμβάνεται υπόψη και ο τρόπος που παρακολουθείται το επίπεδο των ρευστών διαθεσίμων, συμπεριλαμβανομένου του ποσοτικού προσδιορισμού του δυνητικού κόστους ή των χρηματικών ζημιών σε περίπτωση αναγκαστικής ρευστοποίησης περιουσιακών στοιχείων,
- δ) τον προσδιορισμό και το κόστος εναλλακτικών χρηματοδοτικών μέσων και
- ε) τη συνεκτίμηση της επίδρασης που θα έχουν στη ρευστότητα οι αναμενόμενες νέες εργασίες.

3.4 Κεφάλαιο IV: Η αρχή της συνετής διαχείρισης και το σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Διαχείριση επενδυτικού κινδύνου

Αναφορικά με τα στοιχεία που παρέχουν τρίτοι εκτός επιχείρησης, όπως ενδεικτικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, οι διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων και οι οργανισμοί αξιολόγησης πιστοληπτικής ικανότητας, οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις μεριμνούν ώστε να μην βασίζονται αποκλειστικά σε αυτές τις πληροφορίες.

Ειδικότερα, η κάθε επιχείρηση αναπτύσσει το δικό της σύνολο δεικτών κινδύνου σύμφωνα με τη δική της πολιτική διαχείρισης επενδυτικού κινδύνου και τη δική της επιχειρηματική στρατηγική.

Κατά τη λήψη των επενδυτικών της αποφάσεων, η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους που συνδέονται με τις συγκεκριμένες επενδύσεις, χωρίς να βασίζεται μόνο στο ότι οι κίνδυνοι καλύπτονται επαρκώς από τις κεφαλαιακές απαιτήσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Αξιολόγηση έκτακτων επενδυτικών δραστηριοτήτων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, πριν πραγματοποιήσουν μη συνηθισμένες επενδύσεις ή επενδυτικές δραστηριότητες, αξιολογούν τουλάχιστον:

- α) την ικανότητά τους να πραγματοποιούν και να διαχειρίζονται την επένδυση ή την επενδυτική δραστηριότητα,
- β) τους ειδικούς κινδύνους που συνδέονται με τη συγκεκριμένη επένδυση ή επενδυτική δραστηριότητα και την επίδρασή της στο προφίλ κινδύνου της,

- γ) τη συμβατότητα της επένδυσης ή της επενδυτικής δραστηριότητας με τα συμφέροντα των δικαιούχων ασφάλισης και των αντισυμβαλλομένων, τους περιορισμούς που θέτουν οι ίδιες ως προς τις υποχρεώσεις τους και τον στόχο της αποτελεσματικής διαχείρισης χαρτοφυλακίου και
- δ) την επίδραση της συγκεκριμένης επένδυσης ή επενδυτικής δραστηριότητας στην ποιότητα, την ασφάλεια, τη ρευστότητα, την κερδοφορία και τη διαθεσιμότητα του συνολικού χαρτοφυλακίου τους.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν διαδικασίες οι οποίες απαιτούν, σε περίπτωση που η επένδυση ή η επενδυτική δραστηριότητα συνεπάγεται σημαντικό κίνδυνο ή σημαντική μεταβολή του προφίλ κινδύνου της, η λειτουργία διαχείρισης κινδύνων να γνωστοποιεί τον εν λόγω κίνδυνο ή τη μεταβολή του προφίλ κινδύνου στο διοικητικό συμβούλιό της.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Συμβάσεις που συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς

Οι επενδύσεις των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ασφαλιστικών συμβάσεων που συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ίδια την επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς, επιλέγονται με γνώμονα το συμφέρον των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων της ασφάλισης, λαμβανομένων υπόψη των δημοσιοποιημένων στόχων.

Η επιχείρηση, στην περίπτωση ασφαλιστικών προϊόντων συνδεδεμένων με την αξία μεριδίων σε κάποιον ΟΣΕΚΑ ή με την αξία περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε κάποιο εσωτερικό κεφάλαιο που τηρείται από την ασφαλιστική επιχείρηση ή με δείκτη αξιογράφου ή με κάποια άλλη αξία αναφοράς, λαμβάνει υπόψη και διαχειρίζεται τους περιορισμούς στους οποίους υπόκεινται οι αντίστοιχες συμβάσεις, ιδίως τους περιορισμούς της ρευστότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Περιουσιακά στοιχεία μη αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν και εφαρμόζουν διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες διαχειρίζονται,

παρακολουθούν και ελέγχουν τις επενδύσεις που δεν έχουν γίνει αποδεκτές για διαπραγμάτευση σε οργανωμένες χρηματοπιστωτικές αγορές ή αφορούν σε πολύπλοκα προϊόντα τα οποία είναι δύσκολο να αποτιμηθούν.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν τα στοιχεία ενεργητικού τα οποία, ενώ έχουν γίνει αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά, δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης ή αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε μη τακτική βάση, με τον ίδιο τρόπο όπως τα στοιχεία ενεργητικού τα οποία δεν έχουν γίνει αποδεκτά για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη χρηματοπιστωτική αγορά.

Κατευθυντήρια γραμμή 28 - Παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα

Στις περιπτώσεις που οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, χρησιμοποιούν παράγωγα προϊόντα, διαθέτουν και εφαρμόζουν τις διαδικασίες που προβλέπονται στην οικεία πολιτική διαχείρισης επενδυτικών κινδύνων προκειμένου να παρακολουθούν την απόδοση αυτών των προϊόντων.

Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται παράγωγα προϊόντα για τη διευκόλυνση της αποτελεσματικής διαχείρισης χαρτοφυλακίου, οι επιχειρήσεις αποδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο η χρήση των παραγώγων προϊόντων βελτιώνει την ποιότητα, την ασφάλεια, τη ρευστότητα ή την κερδοφορία του χαρτοφυλακίου τους χωρίς να θίγεται σημαντικά κάποιο από τα εν λόγω χαρακτηριστικά.

Σε περίπτωση που χρησιμοποιούνται παράγωγα προϊόντα με σκοπό τη μείωση των κινδύνων ή ως τεχνική περιορισμού τους, η επιχείρηση τεκμηριώνει το σκεπτικό της και αποδεικνύει την πραγματική μεταβίβαση κινδύνων που επιτυγχάνεται μέσω των παραγώγων.

Κατευθυντήρια γραμμή 29 – Τιτλοποιημένα μέσα

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, σε περιπτώσεις επενδύσεων σε τιτλοποιημένα μέσα, διασφαλίζουν ότι τα συμφέροντά τους όπως και τα συμφέροντα της μεταβιβάζουσας οντότητας ή του αναδόχου σε σχέση με τις τιτλοποιημένες απαιτήσεις είναι πλήρως αντιληπτά και συγκλίνουν.

3.5 Κεφάλαιο V: Απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων και σύστημα διακυβέρνησης

Κατευθυντήρια γραμμή 30 – Πολιτική διαχείρισης κεφαλαίων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναπτύσσουν πολιτική διαχείρισης των κεφαλαίων τους η οποία περιλαμβάνει:

- α) περιγραφή της διαδικασίας με την οποία διασφαλίζεται ότι τα στοιχεία ιδίων κεφαλαίων αφενός πληρούν, τόσο κατά την έκδοσή τους όσο και μεταγενέστερα, τις απαιτήσεις του ισχύοντος καθεστώτος κεφαλαιακής επάρκειας και διανομής μερισμάτων και, αφετέρου, είναι ορθά ταξινομημένα σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ισχύοντος καθεστώτος,
- β) περιγραφή της διαδικασίας παρακολούθησης της έκδοσης στοιχείων ιδίων κεφαλαίων σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων,
- γ) περιγραφή της διαδικασίας με την οποία διασφαλίζεται η σαφήνεια των όρων και των προϋποθέσεων έκδοσης κάθε στοιχείου ιδίων κεφαλαίων με βάση τα κριτήρια του ισχύοντος καθεστώτος κεφαλαιακής επάρκειας, και
- δ) περιγραφή των διαδικασιών οι οποίες:
 - i. διασφαλίζουν ότι κατά την εκτίμηση της κεφαλαιακής θέσης λαμβάνεται υπόψη κάθε πολιτική ή ανακοίνωση σχετικά με τα μερίσματα κοινών μετοχών, και
 - ii. αναγνωρίζουν και τεκμηριώνουν περιπτώσεις όπου αναμένεται αναβολή ή ακύρωση της διανομής μερισμάτων επί ενός στοιχείου ιδίων κεφαλαίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης κεφαλαίων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις αναπτύσσουν μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα διαχείρισης των κεφαλαίων τους το οποίο παρακολουθείται από το διοικητικό τους συμβούλιο και καλύπτει τουλάχιστον τα εξής θέματα:

- α) κάθε προγραμματισμένη αύξηση κεφαλαίου,
- β) του χρόνου μέχρι τη λήξη, συμπεριλαμβανομένης τόσο της συμβατικής λήξης όσο και της τυχόν δυνατότητας πρόωρης ρευστοποίησης και εξαγοράς, κάθε στοιχείου των ιδίων κεφαλαίων,
- γ) τον τρόπο με τον οποίο η έκδοση, η ρευστοποίηση ή η εξόφληση ή άλλη μεταβολή της αποτίμησης ενός στοιχείου των ιδίων κεφαλαίων

επηρεάζει την εφαρμογή τυχόν ορίων υπό το ισχύον καθεστώς κεφαλαιακής επάρκειας, και

δ) την εφαρμογή της πολιτικής διανομής μερισμάτων.

Η κάθε επιχείρηση λαμβάνει υπόψη στο πρόγραμμα διαχείρισης των κεφαλαίων της τα στοιχεία που παρέχονται από το σύστημα διαχείρισης κινδύνων, καθώς και από την προοπτική αξιολόγηση ιδίων κινδύνων (με βάση τις αρχές ORSA).

3.6 Κεφάλαιο VI: Εσωτερικοί έλεγχοι

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Περιβάλλον εσωτερικού ελέγχου

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προάγουν και αναδεικνύουν την σημαντικότητα της διενέργειας κατάλληλων εσωτερικών ελέγχων διασφαλίζοντας ότι όλοι οι υπάλληλοί της γνωρίζουν τον ρόλο τους στο σύστημα εσωτερικού ελέγχου. Οι ελεγκτικές δραστηριότητες είναι ανάλογες των κινδύνων που απορρέουν από τις ελεγχόμενες δραστηριότητες και διεργασίες.

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο διασφαλίζει τη συνεπή εφαρμογή των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου σε ολόκληρο τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Παρακολούθηση και αναφορές

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν μηχανισμούς παρακολούθησης και αναφοράς που λειτουργούν στο πλαίσιο του συστήματος εσωτερικού ελέγχου και οι οποίοι παρέχουν στο διοικητικό συμβούλιο τις σχετικές πληροφορίες που απαιτούνται κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

3.7 Κεφάλαιο VII: Λειτουργία εσωτερική επιθεώρησης

Κατευθυντήρια γραμμή 34 – Ανεξαρτησία

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι, τόσο κατά τη διενέργεια ενός ελέγχου όσο και κατά την αξιολόγηση και την αναφορά των αποτελεσμάτων, η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης δεν επηρεάζεται από το διοικητικό συμβούλιο με τρόπο που μπορεί να υπονομεύσει την ανεξαρτησία και την αμεροληψία της.

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Πολιτική εσωτερικής επιθεώρησης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διαθέτουν πολιτική εσωτερικής επιθεώρησης η οποία καλύπτει τους ακόλουθους, τουλάχιστον, τομείς:

- α) τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης μπορεί να καλείται να γνωμοδοτήσει ή να συνδράμει ή να εκτελέσει άλλα ειδικά καθήκοντα,
- β) ανάλογα με την περίπτωση, τον εσωτερικό κανονισμό που προσδιορίζει τις διαδικασίες τις οποίες πρέπει να εφαρμόζει ο υπεύθυνος για τη λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης για την ενημέρωση της εποπτικής αρχής, και
- γ) ανάλογα με την περίπτωση, τα κριτήρια για την ανακατανομή καθηκόντων στο προσωπικό.

Η επιχείρηση που είναι υπεύθυνη για τον όμιλο διασφαλίζει ότι η πολιτική εσωτερικής επιθεώρησης σε επίπεδο ομίλου περιγράφει τον τρόπο με τον οποίο η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης :

- α) συντονίζει τις δραστηριότητες εσωτερικής επιθεώρησης σε ολόκληρο τον όμιλο, και
- β) διασφαλίζει τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις εσωτερικής επιθεώρησης σε επίπεδο ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Καθήκοντα της λειτουργίας εσωτερικής επιθεώρησης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από τη λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης τουλάχιστον:

- α) να καταρτίζει, να εφαρμόζει και να τηρεί σχέδιο εσωτερικού ελέγχου στο οποίο καθορίζονται οι εργασίες εσωτερικής επιθεώρησης που πρόκειται να διεκπεραιωθούν κατά τα προσεχή έτη, λαμβανομένων υπόψη όλων των δραστηριοτήτων και του συνολικού συστήματος διακυβέρνησης της επιχείρησης,
- β) να εφαρμόζει, κατά την ιεράρχηση των προτεραιοτήτων της, προσέγγιση βασισμένη στους κινδύνους,
- γ) να διαβιβάζει το σχέδιο εσωτερικού ελέγχου στο διοικητικό συμβούλιο της επιχείρησης,
- δ) να εκδίδει συστάσεις βάσει των αποτελεσμάτων των εργασιών που εκτελούνται σύμφωνα με το σημείο (α) ανωτέρω
- ε) να υποβάλλει έκθεση εσωτερικής επιθεώρησης στο διοικητικό συμβούλιο τουλάχιστον σε ετήσια βάση και

στ) να βεβαιώνει τη συμμόρφωση προς τις αποφάσεις που λαμβάνονται από το διοικητικό συμβούλιο βάσει των συστάσεων του σημείου (δ) ανωτέρω.

Η υποβαλλόμενη στο διοικητικό συμβούλιο έκθεση εσωτερικής επιθεώρησης περιλαμβάνει τα ευρήματα και τις αντίστοιχες συστάσεις, προσδιορίζοντας επίσης τον αναγκαίο χρόνο διόρθωσης των αδυναμιών και τα πρόσωπα που είναι αρμόδια γι' αυτό καθώς και πληροφορίες σχετικά με το βαθμό επίτευξης των στόχων της λειτουργίας εσωτερικής επιθεώρησης, και το βαθμό εκτέλεσης τόσο του σχεδίου εσωτερικής επιθεώρησης όσο και των συστάσεων της εσωτερικής επιθεώρησης.

Η λειτουργία εσωτερικής επιθεώρησης μπορεί, κατά περίπτωση, να διενεργεί ελέγχους που δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο εσωτερικού ελέγχου.

3.8 Κεφάλαιο VIII: Αναλογιστική λειτουργία

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Καθήκοντα της αναλογιστικής λειτουργίας

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις λαμβάνουν τα ενδεδειγμένα μέτρα αντιμετώπισης πιθανών περιπτώσεων σύγκρουσης συμφερόντων σε περίπτωση που αναθέτουν πρόσθετα καθήκοντα ή αρμοδιότητες στην αναλογιστική λειτουργία.

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο ζητά από την αναλογιστική λειτουργία τη διατύπωση γνώμης επί της πολιτικής και του προγράμματος αντασφάλισης που εφαρμόζει ο όμιλος στο σύνολό του.

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Συντονισμός του υπολογισμού και υποδείγματα των τεχνικών προβλέψεων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να υπολογίζει το ποσό των τεχνικών προβλέψεων σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 85 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, να εντοπίζει τυχόν περιπτώσεις μη εκπλήρωσης των απαιτήσεων των ανωτέρω άρθρων και να προτείνει κατάλληλα διορθωτικά μέτρα.

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να εξηγεί οποιαδήποτε σημαντική επίδραση επί των ανωτέρω τεχνικών προβλέψεων που έχουν οι αλλαγές στα δεδομένα, στις μεθοδολογίες ή στις παραδοχές μεταξύ διαφορετικών ημερομηνιών αποτίμησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Ποιότητα δεδομένων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να αξιολογεί τη συνέπεια των εσωτερικών και εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών προβλέψεων σε σχέση με τα πρότυπα ποιότητας δεδομένων που θεσπίζονται στην οδηγία Φερεγγυότητα II.

Η αναλογιστική λειτουργία της επιχείρησης διατυπώνει συστάσεις σχετικά με τις εσωτερικές διαδικασίες με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων προκειμένου η επιχείρηση να είναι σε θέση να συμμορφωθεί προς τη σχετική απαίτηση της οδηγίας Φερεγγυότητα II μόλις αυτή τεθεί σε ισχύ.

Κατευθυντήρια γραμμή 40 – Πολιτική για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και συμφωνίες αντασφάλισης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία, όταν παρέχει τη γνώμη της σχετικά με την πολιτική για την ανάληψη ασφαλιστικών κινδύνων και τις συμφωνίες αντασφάλισης, να λαμβάνει υπόψη της σχέση μεταξύ αυτών και των τεχνικών προβλέψεων της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 41 – Αναλογιστική λειτουργία επιχείρησης με εσωτερικό υπόδειγμα υπό διαδικασία προαίτησης

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που βρίσκονται σε διαδικασία προαίτησης απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να συνεισφέρει στον προσδιορισμό των κινδύνων που εμπίπτουν στο γνωστικό της αντικείμενο και οι οποίοι καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα. Η αναλογιστική λειτουργία συνεισφέρει στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο προκύπτουν οι αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των κινδύνων, καθώς και αλληλεξαρτήσεις μεταξύ αυτών των κινδύνων και των λοιπών κινδύνων. Η συνεισφορά αυτή πρέπει να βασίζεται σε επιστημονική ανάλυση και να αντισταθμίζει την πείρα και την τεχνογνωσία της λειτουργίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 – Υποβολή αναλογιστικής έκθεσης στο διοικητικό συμβούλιο

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις απαιτούν από την αναλογιστική λειτουργία να καταρτίζει και να υποβάλλει γραπτή έκθεση, τουλάχιστον ανά έτος, στο διοικητικό συμβούλιο στην οποία καταγράφονται όλες οι σημαντικές εργασίες που ανέλαβε η αναλογιστική λειτουργία καθώς και τα αποτελέσματά τους, προσδιορίζονται με σαφήνεια τυχόν ελλείψεις και γίνονται προτάσεις για την αντιμετώπισή τους.

3.9 Κεφάλαιο IX: Εξωτερική ανάθεση (εξωπορισμός)

Κατευθυντήρια γραμμή 43 - Κρίσιμες ή σημαντικές επιχειρησιακές λειτουργίες και δραστηριότητες

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις καθορίζουν και τεκμηριώνουν κατά πόσον η κάθε λειτουργία ή δραστηριότητα που ανατίθεται σε εξωτερικό συνεργάτη είναι κρίσιμη ή σημαντική, λαμβάνοντας ως κριτήριο την αναγκαιότητα της συγκεκριμένης λειτουργίας ή δραστηριότητας για την απρόσκοπτη παροχή υπηρεσιών από την επιχείρηση στους αντισυμβαλλομένους, άνευ της οποίας θα ήταν αδύνατο να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε αυτούς.

Κατευθυντήρια γραμμή 44 – Ανάλυση ασφαλιστικών κινδύνων

Οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες ασφαλιστικών διαμεσολαβητών οι οποίοι είναι εξουσιοδοτημένοι να προβαίνουν στην ανάλυση ασφαλιστικών κινδύνων ή στον διακανονισμό αποζημιώσεων εξ ονόματος και για λογαριασμό τους, χωρίς να είναι υπάλληλοί τους υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις που ισχύουν σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 – Εξωτερική ανάθεση εντός του ομίλου

Σε περίπτωση εξωτερικής ανάθεσης βασικών λειτουργιών εντός του ομίλου, η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο αφενός καταγράφει ποιες λειτουργίες ανατίθενται σε ποια νομικά πρόσωπα και αφετέρου διασφαλίζει ότι η εξωτερική ανάθεση δεν βλάπτει την εκτέλεση των βασικών λειτουργιών της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Γραπτή πολιτική εξωτερικής ανάθεσης

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που προβαίνει ή σκοπεύει να προβεί σε εξωτερική ανάθεση καταγράφει στην πολιτική της την προσέγγιση και τις διαδικασίες εξωτερικής ανάθεσης που εφαρμόζει από την έναρξη έως τη λήξη ισχύος της σύμβασης εξωτερικής ανάθεσης. Εκτός των άλλων, η πολιτική αυτή ειδικότερα περιλαμβάνει:

- α) τα κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται αν μια λειτουργία ή δραστηριότητα είναι κρίσιμη ή σημαντική,
- β) τον τρόπο επιλογής παρόχων υπηρεσιών οι οποίοι διαθέτουν την ενδεδειγμένη ποιότητα και τον τρόπο και τη συχνότητα αξιολόγησης της επίδοσής του παρόχου και των αποτελεσμάτων,
- γ) τις λεπτομέρειες που θα πρέπει να περιλαμβάνονται στη γραπτή σύμβαση με τον πάροχο υπηρεσιών, και

δ) σχέδια έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων στρατηγικών εξόδου σε σχέση με τις κρίσιμες ή σημαντικές λειτουργίες ή δραστηριότητες που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικό πάροχο.

4. Ενότητα ΙΙΙ: Απαιτήσεις διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου

Κατευθυντήρια γραμμή 47 – Αρμόδια επιχείρηση

Η μητρική ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου προσδιορίζει και καταδεικνύει στον επόπτη του ομίλου την επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο.

Κατευθυντήρια γραμμή 48 – Αρμοδιότητες καθορισμού των απαιτήσεων εσωτερικής διακυβέρνησης

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο καθορίζει κατάλληλες απαιτήσεις εσωτερικής διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου οι οποίες πρέπει να προσιδιάζουν στη δομή, στις δραστηριότητες και στους κινδύνους αυτού και των συνδεδεμένων με αυτόν επιχειρήσεων, μεριμνώντας για την κατάλληλη διάρθρωση και οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου και προβαίνοντας σε σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ όλων των επιχειρήσεων του ομίλου.

Οι αρμοδιότητες του διοικητικού συμβουλίου κάθε επιχείρησης του ομίλου δεν θα πρέπει να θίγονται από ενέργειες στις οποίες προβαίνει η επιχείρηση που είναι αρμόδια για όμιλο, κατά τη δημιουργία του δικού της συστήματος διακυβέρνησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 – Σύστημα διακυβέρνησης σε επίπεδο ομίλου

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο:

- α) διαθέτει κατάλληλα και αποτελεσματικά εργαλεία, διαδικασίες και ιεραρχία αρμοδιοτήτων και λογοδοσίας που της παρέχουν τη δυνατότητα να επιβλέπει και να κατευθύνει τη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων και εσωτερικού ελέγχου σε επίπεδο επιχείρησης,
- β) διαθέτει γραμμές αναφοράς εντός του ομίλου και αποτελεσματικά συστήματα τα οποία διασφαλίζουν την αμφίδρομη ροή των πληροφοριών μεταξύ των ιεραρχικών κλιμακίων εντός του ομίλου,
- γ) τεκμηριώνει τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την αναγνώριση, τη μέτρηση, την παρακολούθηση, τη διαχείριση και την αναφορά όλων των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται ο όμιλος και

ενημερώνει σχετικά όλες τις επιχειρήσεις του ασφαλιστικού ομίλου, και

- δ) μεριμνά για τα συμφέροντα όλων των επιχειρήσεων του ομίλου και διασφαλίζει ότι τα συμφέροντα αυτά εξυπηρετούν μακροπρόθεσμα τους κοινούς σκοπούς του ομίλου στο σύνολό του.

Κατευθυντήρια γραμμή 50 – Κίνδυνοι με σημαντικό αντίκτυπο σε επίπεδο ομίλου

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο του οικείου συστήματος διαχείρισης κινδύνων, τους κινδύνους τόσο σε επίπεδο επιχείρησης όσο και σε επίπεδο ομίλου, καθώς και τις μεταξύ τους αλληλεξαρτήσεις, ιδίως δε:

- α) τον κίνδυνο φήμης και κινδύνους που απορρέουν από ενδοομιλικές συναλλαγές και συγκεντρώσεις κινδύνων σε επίπεδο ομίλου, συμπεριλαμβανομένου του κινδύνου μετάδοσης,
- β) αλληλεξαρτήσεις μεταξύ κινδύνων που απορρέουν από τη διεξαγωγή εργασιών μέσω διαφόρων επιχειρήσεων σε διάφορες χώρες/επικράτειες,
- γ) κινδύνους που προέρχονται από επιχειρήσεις τρίτων χωρών,
- δ) κινδύνους που προέρχονται από μη ρυθμιζόμενες οντότητες, και
- ε) κινδύνους που προέρχονται από άλλες ρυθμιζόμενες επιχειρήσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 51 – Διαχείριση κινδύνων σε επίπεδο ομίλου

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο προβλέπει στο σύστημα διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου κατάλληλες διεργασίες και διαδικασίες για την αναγνώριση, τη μέτρηση, τη διαχείριση, την παρακολούθηση και την αναφορά των κινδύνων στους οποίους εκτίθενται ή ενδέχεται να εκτεθούν ο όμιλος και κάθε επιμέρους επιχείρηση.

Η επιχείρηση που είναι αρμόδια για τον όμιλο μεριμνά ώστε η δομή και η οργάνωση της διαχείρισης κινδύνων σε επίπεδο ομίλου να μη βλάπτουν τη νομική ικανότητα της κάθε επιχείρησης του ομίλου να εκπληρώνει τις νομικές, κανονιστικές και συμβατικές υποχρεώσεις της.